Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 20. januar 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger

(76/211/EØF)

(EFT L 46 af 21.2.1976, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens direktiv 78/891/EØF af 28. september 1978	L 311	21	4.11.1978

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 20. januar 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger

(76/211/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

I de fleste af medlemsstaterne gælder der for færdigpakning til direkte salg af varer i pakninger, der er fremstillet og tillukket på forhånd, præceptive bestemmelser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og således hæmmer handelen med disse færdigpakninger; der må derfor indledes en indbyrdes tilnærmelse af disse bestemmelser;

for at muliggøre en korrekt forbrugerinformation må det angives, hvorledes oplysningerne om den i færdigpakninger indeholdte vares nominelle vægt eller volumen skal anføres på færdigpakningen;

det er ligeledes nødvendigt at fastlægge tolerancerne for inholdet af færdigpakninger, og med henblik på at lette kontrollen af færdigpakningens overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser bør en referencemetode for denne kontrol klarlægges;

Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ([3]), som ændret ved tiltrædelsesakten ([4]), fastsætter i artikel 16, at formålet med særdirektiver kan være en indbyrdes tilnærmelse af vilkårene for markedsføring af bestemte produkter, især med hensyn til måling og mærkning af de færdigpakkede mængder;

for visse medlemsstater frembyder en hurtig ændring af det påfyldningsprincip, der er foreskrevet i deres nationale lovgivning, samt tilrettelæggelse af nye kontrolformer og ændringer af systemet for enheder for mål og vægt, vanskeligheder; der bør derfor for disse medlemsstater fastsættes en overgangsperiode, som dog ikke må bringe forstyrrelser i handelen inden for Fællesskabet med de nævnte varer og ikke frembyde en fare for gennemførelsen af direktivet i de andre medlemsstater —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for færdigpakninger, i hvilke varer, med undtagelse af de varer, der er omhandlet af Rådets direktiv 75/106/EØF af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser ([5]), bringes i handelen med henblik på salg i konstante ens nominelle mængder,

([1]) EFT nr. C 48 af 25. 4. 1974, s. 21.
([2]) EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974, s. 16.
([3]) EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.
([4]) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.
([5]) EFT nr. L 42 af 15. 2. 1975, s. 1.

▼B

— lig med værdier, der i forvejen er valgt af påfyldningsvirksomheden,

— udtrykt i vægt- eller volumenenheder,

— på mindst 5 g eller 5 ml og højst 10 kg eller 10 l.

Artikel 2

1. Ved en færdigpakning forstås i dette direktiv en enhed bestående af en vare og den individuelle emballage, i hvilken den er pakket.

2. En vare er færdigpakket, når den uden køberens tilstedeværelse er pakket i en emballage af en hvilken som helst art på en sådan måde, at mængden af den i emballagen indeholdte vare har en forudbestemt størrelse, som ikke kan ændres, uden at pakningen åbnes eller undergår en synlig ændring.

Artikel 3

1. Færdigpakninger, der kan mærkes med det i punkt 3. 3 i bilag I fastsatte EØF-tegn, er sådanne, som overholder forskrifterne i dette direktiv og dets bilag I.

2. De underkastes måleteknisk kontrol under de vilkår, der er fastsat i bilag I, punkt 5, og i bilag II.

Artikel 4

1. Alle de i artikel 3 omhandlede færdigpakninger skal være påført angivelse af den vægt eller det volumen, benævnt nominel vægt eller nominel volumen, af varer, som de ifølge bilag I skal indeholde.

2. Færdigpakninger med flydende varer skal være påført angivelse af det nominelle volumen, og færdigpakninger med andre varer skal have påført angivelse af den nominelle vægt, undtagen hvor dette er i modstrid med handelskutyme, eller med nationale retsforskrifter, der er ens i alle medlemsstater, eller med Fællesskabets retsforskrifter.

3. Hvis handelskutyme eller nationale retsforskrifter for en varekategori eller en type færdigpakninger ikke er de samme i alle medlemsstater, skal der på disse færdigpakninger mindst påføres de mål- eller vægtsangivelser, som svarer til den handelskutyme eller de nationale retsforskrifter, der er gældende i bestemmelseslandet.

4. Indtil udløbet af overgangsperioden, under hvilken brugen af måleenheder i systemet i det britiske imperium, som anført i bilag II til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt ([1]), ændret ved tiltrædelsesakten, er tilladt inden for Fællesskabet, skal, dersom Det Forenede Kongerige eller Irland ønsker det, angivelsen af nominel vægt og/eller volumen udtrykt i SI-enheder i overensstemmelse med punkt 3. 1 i bilag I til dette direktiv, på deres nationale område være ledsaget af en angivelse af den tilsvarende mængde i systemet i det britiske imperium (UK), der beregnes ved anvendelse af følgende omregningsfaktorer:

1 g = 0,0353 ounce (avoirdupoids),

1 kg = 2,205 pounds,

1 ml = 0,0352 fluid ounce,

1 l = 1,760 pint eller 0,220 gallon.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører de angivelser, som færdigpakningerne i henhold til dette direktiv skal være påført, bestemmelse af volumen eller vægt eller de metoder, efter hvilke de er målt eller kontrolleret, nægte, forbyde eller begrænse markedsføring af

([1]) EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

▼B

færdigpakninger, som opfylder forskrifterne og kontrolbestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 6

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i dette direktivs bilag I og II, til de tekniske fremskridt, vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 18 og 19 i direktiv 71/316/EØF.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for inden atten måneder efter dets meddelelse at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan Belgien, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige på deres eget område udsætte anvendelsen af dette direktiv og dets bilag til senest den 31. december 1979.

3. I den periode, under hvilken direktivet ikke finder anvendelse i en medlemsstat, indfører denne medlemsstat ikke efter datoen for direktivets vedtagelse skærpelser af deres på denne dato gældende kontrolforanstaltninger vedrørende mængden indeholdt i de færdigpakninger, som er omhandlet i dette direktiv, og som hidrører fra andre medlemstater.

4. I samme periode godkender de medlemsstater, som har sat bestemmelserne i direktivet i kraft, på lige fod med og på samme vilkår som de færdigpakninger, der er i overensstemmelse med alle bestemmelserne i direktivet, færdigpakninger, som hidrører fra de medlemsstater, der nyder godt af den undtagelse, der er fastsat i stk. 2, og som er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, punkt 1, selv om disse ikke er forsynet med det EØF-tegn, som er foreskrevet i punkt 3. 3 i bilag I.

5. Den i bilag I, punkt 5, omhandlede kontrol, udføres af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som er bestemmelsesland, når det drejer sig om færdigpakninger fremstillet uden for Fællesskabet og indført på Fællesskabets område i en medlemsstat, der endnu ikke har sat direktivet i kraft ifølge forskrifterne i denne artikel.

6. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager inden for det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

1. MÅLSÆTNINGER

Emballeringen af de i dette direktiv omhandlede færdigpakninger skal sikres på en sådan måde, at de færdiggjorte pakninger opfylder følgende betingelser:

1.1. det faktiske indhold af færdigpakningerne må i gennemsnit ikke være mindre end den nominelle mængde;

1.2. andelen af de færdigpakninger, der udviser negative afvigelser udover den negative tolerance, der er fastsat i punkt 2.4, skal være tilstrækkelig lille til at sætte partier af færdigpakninger i stand til at bestå de kontrolprøver, der er foreskrevet i bilag II;

1.3. ingen færdigpakning, der udviser en negativ afvigelse udover det dobbelte af den negative tolerance, der er anført i tabellen i punkt 2.4, kan forsynes med det EØF-tegn, der er foreskrevet i punkt 3.3.

2. DEFINITIONER OG GRUNDFORSKRIFTER

2.1. Den nominelle mængde (nominel vægt eller nominelt volumen) i en færdigpakning er den vægt eller det volumen, der er angivet på pakningen; det er den mængde af varen, som færdigpakningen anses for at indeholde;

2.2. det faktiske indhold af en færdigpakning er den mængde (i vægt eller volumen) af varen, som den faktisk indeholder. Ved alle kontrolprøver af varer, hvis mængde opgives i volumenenheder, er den mængde af det faktiske indhold, der tages i betragtning, mængden af dette indhold ved 20° C uanset den temperatur, ved hvilken påfyldningen eller kontrollen foretages. Denne regel gælder dog ikke for dybfrosne og frosne varer, hvis mængde opgives i volumenenheder.

2.3. den negative afvigelse er den mængde, det faktiske indhold er mindre end den pågældende færdigpaknings nominelle mængde;

▼M1

2.4. Den negative tolerance for indholdet af en færdigpakning fastsættes i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Nominel mængde Q_n i gram eller milliliter	Negativ tolerance	
	i % af Q_n	g eller ml
5 til 50	9	—
50 til 100	—	4,5
100 til 200	4,5	—
200 til 300	—	9
300 til 500	3	—
500 til 1 000	—	15
1 000 til 10 000	1,5	—

Ved anvendelsen af tabellen skal de negative tolerancer, som er angivet i procent i tabellen, omregnes til vægt- eller volumenenheder, som oprundes til nærmeste tiendedel gram eller milliliter.

▼B

3. PÅSKRIFT OG MÆRKNING

Enhver færdigpakning, der er udført i overensstemmelse med dette direktiv, skal være forsynet med følgende påskrifter på emballagen, anbragt på en sådan måde, at de ikke kan udslettes, er let læselige og synlige på færdigpakningen under sædvanlige præsentationsvilkår:

▼M1

3.1. Den nominelle mængde (nominel vægt eller nominel volumen) udtrykt i måleenhederne kilogram eller gram, liter, centiliter eller milliliter, ved anvendelse af tal, der er mindst:

6 mm høje, hvis den nominelle mængde er over 1 000 g eller 100 cl,
4 mm høje, hvis den er 1 000 g eller 100 cl eller mindre, men over 200 g eller 20 cl,

▼M1

3 mm høje, hvis den er 200 g eller 20 cl eller mindre, men over 50 g eller 5 cl,
2 mm høje, hvis den er 50 g eller 5 cl eller mindre,

efterfulgt af symbolet for den anvendte måleenhed eller eventuelt dens navn i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 71/354/EØF, ændret ved direktiv 76/770/EØF.

Angivelserne i imperialmåleenheder (UK) må ikke være større end de tilsvarende angivelser i SI-enheder.

▼B

3.2. Et mærke eller en påskrift, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at identificere påfyldningsvirksomheden eller den, der har ladet påfyldningen foretage, eller den inden for Fællesskabet etablerede importør;

3.3. Bogstavet lille »e«, af en højde af mindst 3 mm, der attesterer, at færdigpakningen efterkommer forskrifterne i dette direktiv, anbragt i samme synsfelt som anførelsen af det nominelle volumen eller vægt.

Dette bogstav har form som tegningen, der er vedlagt punkt 3, i bilag II, til direktiv 71/316/EØF.

Artikel 12 i ovenstående direktiv finder tilsvarende anvendelse.

4. PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDENS ELLER IMPORTØRENS ANSVAR

Påfyldningsvirksomheden eller importøren har ansvaret for, at færdigpakningerne opfylder forskrifterne i dette direktiv.

Den i en færdigpakning indeholdte varemængde (eller påfyldningsmængde), det såkaldte faktiske indhold, skal måles eller kontrolleres (efter vægt eller volumen) under påfyldningsvirksomhedens og/eller importørens ansvar. Målingen eller kontrollen foretages ved brug af et lovmæssigt måleinstrument, der er egnet til formålet.

Kontrollen kan udføres ved prøveudtagning.

Bliver det faktiske indhold ikke målt, skal påfyldningsvirksomhedens kontrol tilrettelægges således, at mængden af dette indhold sikres effektivt.

Denne betingelse er opfyldt, når påfyldningsvirksomheden foretager en fabrikationskontrol efter retningslinjer, der er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, og opbevarer de dokumenter, hvor resultaterne af denne kontrol er optegnet, til disse myndigheders rådighed for at godtgøre, at såvel kontrollen som de korrektioner og tilpasninger, der har vist sig nødvendige, er gennemført regelmæssigt og korrekt.

Ved indførsler fra tredjelande kan importøren i stedet for at foretage måling eller kontrol godtgøre, at han har sikret sig tilstrækkeligt til at kunne påtage sig sit ansvar.

For varer, hvis mængde udtrykkes i volumenenheder, består en metode blandt andre til opfyldelse af måle- eller kontrolpligten i ved emballering af færdigpakninger at anvende en målebeholder, der er defineret i det direktiv, der gælder for disse, og fyldt under de vilkår, der er fastsat i samme og i dette direktiv.

▼M1

5. KONTROL, DER SKAL UDFØRES AF DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER HOS PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDEN ELLER HOS IMPORTØREN ELLER DENNES INDEN FOR FÆLLESSKABET ETABLEREDE REPRÆSENTANT

Kontrollen af færdigpakningernes overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv udføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder som stikprøvekontrol hos den, som foretager påfyldningen i emballagen eller, hvis dette er praktisk umuligt, hos importøren eller dennes inden for Fællesskabet etablerede repræsentant.

Denne statistiske stikprøvekontrol udføres i overensstemmelse med de almindelige accepterede regler for kvalitetskontrol. Den skal være lige så effektiv som kontrollen efter den referencemetode, der er nærmere beskrevet i bilag II.

Med hensyn til kriteriet for tilladt mindsteindhold skal en stikprøveplan, der anvendes i en medlemsstat, således anses for at være lige så effektiv som den i bilag II beskrevne, hvis det for operationskarakteristikken for den første plan gælder, at abscissen for punktet med ordinat 0,10 (acceptsandsynlighed for partiet = 0,10) afviger mindre end 15 % fra abscissen for det tilsvarende punkt på operationskarakteristikken for den i bilag II beskrevne stikprøveplan.

▼M1

Med hensyn til kriteriet for middelværdien opstillet ved standardafvigelsesmetoden skal en stikprøveplan, der anvendes i en medlemsstat, anses for at være lige så effektiv som den i bilag II beskrevne, hvis det for operationskarakteristikkerne med størrelsen $\frac{Q_n - m}{s}$ (1) som abscisse for disse to planer gælder, at abscissen for punktet med ordinat 0,10 i den første plan (acceptsandsynlighed for partiet = 0,10) afviger mindre end 5 % fra abscissen for det tilsvarende punkt for den i bilag II beskrevne stikprøveplan.

▼B

6. ANDEN KONTROL UDØVET AF KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Dette direktiv er ikke til hinder for kontrol, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte udøve i alle handelsled, særlig for at efterprøve, at færdigpakningerne er i overensstemmelse med forskrifterne i direktivet.

Artikel 15, stk. 2 i direktiv 71/316/EØF finder tilsvarende anvendelse.

(1) m = partiets faktiske middelværdi.

▼B

BILAG II

▼M1

Dette bilag fastsætter retningslinjerne for referencemetoden for den statistiske kontrol af partier af færdigpakninger, med henblik på at opfylde forskrifterne i direktivets artikel 3 og i bilag I, punkt 5.

1. FORSKRIFTER FOR BESTEMMELSE AF FÆRDIGPAKNINGERNES FAKTISKE INDHOLD

Færdigpakningernes faktiske indhold kan måles direkte ved hjælp af vejeinstrumenter eller rumfangsmåleapparater eller, når der er tale om en væske, indirekte ved vejning af det færdigpakkede produkt og måling af dets massefylde.

Uanset metode må måleusikkerheden ved bestemmelse af en færdigpaknings faktiske indhold højst være en femtedel af den negative tolerance, som gælder for færdigpakningens nominelle mængde.

Fremgangsmåden ved denne måling kan være foreskrevet i hver medlemsstats egne bestemmelser.

2. FORSKRIFTER FOR KONTROL AF PARTIER AF FÆRDIGPAKNINGER

Kontrollen af færdigpakningerne udføres ved stikprøveudtagning og omfatter to dele:

— en kontrol af det faktiske indhold af hver enkelt færdigpakning i stikprøven,

— en kontrol af det gennemsnitlige faktiske indhold af færdigpakningerne i stikprøven.

Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt, hvis resultaterne af den todelte kontrol opfylder godkendelseskriterierne.

For begge disse kontroldele er der fastsat to stikprøveplaner:

— den ene til ikke-destruktiv kontrol, dvs. en kontrol, der ikke medfører åbning af emballagen

— den anden til destruktiv kontrol, dvs. en kontrol, der medfører åbning eller ødelæggelse af emballagen.

Sidstnævnte kontrol skal af økonomiske og praktiske grunde begrænses til det strengt nødvendige, og den er mindre effektiv end den ikke-destruktive kontrol.

Den destruktive kontrol skal således kun anvendes, når det ikke i praksis er muligt at anvende en ikke-destruktiv kontrol. Som almindelig regel anvendes den ikke på partier under 100 enheder.

2.1. **Partiinddeling af færdigpakninger**

2.1.1. Et parti består af alle de færdigpakninger med samme nominelle mængde, samme type og samme fabrikat, som påfyldes på samme sted, og som skal kontrolleres. Dets faktiske størrelse begrænses til nedennævnte omfang.

2.1.2. Når kontrollen af færdigpakningerne foretages ved enden af pakkelinjen, skal partiets faktiske størrelse svare til pakkelinjens maksimale kapacitet pr. time uden begrænsning af partiets faktiske størrelse.

I andre tilfælde begrænses partiets faktiske størrelse til 10 000 stk. færdigpakninger.

2.1.3. For partier på under 100 færdigpakninger foretages den ikke-destruktive kontrol, hvis den finder sted, af hele partiet.

2.1.4. Forud for den kontrol, der er fastsat i punkterne 2.2. og 2.3., udtages tilfældigt fra partiet et tilstrækkeligt antal færdigpakninger for at muliggøre gennemførelse af den kontrol, der kræver den største stikprøve.

Til den anden kontrol udtages det nødvendige antal prøver tilfældigt fra den første stikprøve og mærkes.

Mærkningen af disse udtagne prøver skal foretages før målingerne påbegyndes.

2.2. **Kontrol af det faktiske indhold i en færdigpakning**

Det tilladte mindsteindhold findes som færdigpakningens nominelle mængde fratrukket den hertil svarende negative tolerance.

▼M1

De færdigpakninger fra partiet, der har et faktisk indhold, der er mindre end det tilladte mindsteindhold, benævnes fejlemner.

2.2.1. *Ikke-destruktiv kontrol*

Den ikke-destruktive kontrol udføres efter dobbelt stikprøveplan som beskrevet i nedenstående tabel:

Det første antal kontrollerede færdigpakninger skal være lig med antallet af enheder i første stikprøve som anført i planen:

— hvis antallet af fejlemner, som findes i første stikprøve, er under eller lig med første godkendelsestal, accepteres partiet,

— hvis antallet af fejlemner; som findes i første stikprøve, er lig med eller højere end første kassationstal, afvises partiet,

— hvis antallet af fejlemner, som findes i første stikprøve, ligger mellem første godkendelsestal og første kassationstal, skal der foretages kontrol af stikprøve nummer to, størrelse er angivet i planen.

Antallet af fejlemner, som findes i første og anden stikprøve, skal adderes:

— hvis det totale antal fejlemner er mindre end eller lig med andet godkendelsestal, accepteres partiet,

— hvis det totale antal fejlemner er større end eller lig med andet kassationstal, afvises partiet.

TABEL

Partistørrelse	Stikprøver			Antal fejlemner	
	stikprøvenr.	størrelse	kumuleret størrelse	godkendel-sestal	kassationstal
100 til 500	1.	30	30	1	3
	2.	30	60	4	5
501 til 3 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
3 201 og derover	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9

2.2.2. *Destruktiv kontrol*

Destruktiv kontrol udføres i overensstemmelse med den nedenfor gengivne enkelte stikprøveplan og må kun gennemføres for partistørrelser på 100 og derover.

Antallet af kontrollerede færdigpakninger er 20.

— Hvis antallet af fejlemner som findes i stikprøven er mindre end eller lig med godkendelsestallet, accepteres partiet.

— Hvis antallet af fejlemner som findes i stikprøven er lig med eller større end kassationstallet, afvises partiet.

Partistørrelse	Stikprøvestørrelse	Antal fejlemner	
		godkendelsestal	kassationstal
Uanset størrelse ($\geq$ 100)	20	1	2

▼B

2.3. **Kontrol af gennemsnit af det faktiske indhold af de enkelte pakninger i et parti færdigpakninger**

2.3.1. Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt for denne kontrol hvis gennemsnittet $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ af det faktiske indhold $x_i$af n færdigpakninger fra en prøveudtagning er større end følgende værdi:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

▼B

I denne formel betyder :

Q_n: færdigpakningens nominelle indhold,

n: antallet af prøveudtagne færdigpakninger i prøven til denne kontrol,

s: skønnet standardafvigelse i partiets faktiske indhold,

$t_{(1 - \alpha)}$: usikkerhedsfaktoren i studentfordelingen som funktion af antallet af frihedsgrader $\nu = n - 1$ og konfidenskoefficient $(1 - \alpha) = 0{,}995$.

2.3.2. Når målingen af det faktiske indhold af det i.te emne af en prøveudtagning af n emner, benævnes x_i får man:

2.3.2.1. gennemsnittet af målingerne af prøveudtagningen ved udregning af:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. skønnet standardafgivelse s ved udregning af:

— summen af målingernes kvadrater: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— kvadratet af målingernes sum: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

derefter $\frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

— den berigtigede sum $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

— skønnet afvigelse $v = \frac{SC}{n - 1}$

skønnet standardafvigelse er $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Godkendelses- og kassationskriterier for partier af færdigpakninger til kontrol af gennemsnittet:

2.3.3.1. Kriterier for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
100 til og med 500	30	$\bar{x} \geq Qn - 0{,}503s$	$\bar{x} < Qn - 0{,}503s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Qn - 0{,}379s$	$\bar{x} < Qn - 0{,}379s$

2.3.3.2. Kriterier for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
uanset størrelse (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Qn - 0{,}640s$	$\bar{x} < Qn - 0{,}640s$